

Scenario 1: The Heritage vs. Inclusion Dilemma

Location: A mid-sized historic town in Italy or Croatia.

The Situation: The town's only secondary school is housed in a protected 16th-century monastery. It has many narrow stone staircases, heavy doors, and uneven cobblestone courtyards. It is considered a protected historical site, and certain elements must be protected in any renovation.

The Issue: Three (3) students who use wheelchairs have just enrolled for the next academic year. To make the school fully accessible (installing elevators and widening doorways), the internal structure would need significant upgrades. The National Heritage Authority has blocked the plans, citing the building's "historical integrity." Meanwhile, the local education board suggests the students attend a modern school in a different town 40km away. The students' parents lack access to transportation and are unable to drive their children to and from school daily. There is a lack of public transport options for these students.

The Tension: How do you balance the right to inclusive education in one's own community with the strict protection of cultural heritage? What actions could a local non-profit take to assist students with disabilities?

Scenarij 1: Baština ili inkluzija?

Lokacija: Srednje veliki povijesni grad u Italiji ili Hrvatskoj.

Situacija: Jedina srednja škola u gradu smještena je u zaštićenom samostanu iz 16. stoljeća. Ima mnogo uskih kamenih stubišta, teških vrata i neravnih popločanih dvorišta. Smatra se zaštićenim povijesnim mjestom i određeni elementi moraju biti zaštićeni prilikom svake obnove.

Problem: Tri (3) učenika koji koriste invalidska kolica upravo su se upisala za sljedeću akademsku godinu. Da bi škola bila u potpunosti pristupačna (ugradnja dizala i proširenje vrata), unutarnja struktura bi zahtijevala značajne nadogradnje. Nacionalna uprava za baštinu blokirala je planove, pozivajući se na "povijesni integritet zgrade". U međuvremenu, lokalni odbor za obrazovanje predlaže da učenici pohađaju modernu školu u drugom gradu udaljenom 40 km. Roditelji učenika nemaju pristup prijevozu i ne mogu svakodnevno voziti svoju djecu u školu i natrag. Nedostaje javnog prijevoza za ove učenike.

Pitanja: Kako uravnotežiti pravo na inkluzivno obrazovanje u vlastitoj zajednici sa strogom zaštitom kulturne baštine? Koje bi mjere lokalna neprofitna organizacija mogla poduzeti kako bi pomogla studentima s invaliditetom?

Funded by the
European Union

101252453 — GET-IN (GETting persons with disabilities INcluded in civil society and democratic life)

Scenario 2: The Digital Divide

Location: A rural municipality in **Ireland** or **Slovenia**.

The Situation: Following the EU's "Digital Decade" goals, the regional school district has transitioned to a 100% digital curriculum. All textbooks, homework portals, and parent-teacher communications are now hosted on a new proprietary AI-driven platform.

The Issue: Several students with visual impairments and other students (specifically those with severe dyslexia) find the new platform's interface impossible to navigate. The new platform's AI-tutor does not support screen readers or braille displays. For students with dyslexia, the lack of a "simplified text" mode or physical paper makes reading an exhausting task. The school has run out of money for physical textbooks, and the software company says an upgrade for accessibility won't be ready for 18 months. While classmates move ahead with high-tech interactive tools, students with disabilities are given alternative assignments that are outdated and less cognitively challenging, leading to a sense of segregation within the same room.

The Tension: At what point does technological progress stop being an "equalizer" and start becoming a barrier to education? What measures can the school take to assist students? What measures could be taken by parents and interested parties to address this scenario?

Scenarij 2: Digitalni jaz

Lokacija: Ruralna općina u Irskoj ili Sloveniji.

Situacija: Slijedeći ciljeve EU-ovog "Digitalnog desetljeća", regionalni školski okrug prešao je na 100% digitalni kurikulum. Svi udžbenici, portali za domaće zadaće i komunikacija između roditelja i učitelja sada se nalaze na novoj vlasničkoj platformi temeljenoj na umjetnoj inteligenciji.

Problem: Nekoliko učenika s oštećenjem vida i drugih učenika (posebno onih s teškom disleksijom) smatra da je sučelje nove platforme nemoguće za navigaciju. AI-tutor nove platforme ne podržava čitače zaslona ili brailleove zaslone. Za učenike s disleksijom, nedostatak načina "pojednostavljenog teksta" ili fizičkog papira čini čitanje iscrpljujućim zadatkom. Škola je ostala bez novca za fizičke udžbenike, a softverska tvrtka kaže da nadogradnja za pristupačnost neće biti spremna 18 mjeseci. Dok kolege iz razreda napreduju s visokotehnološkim interaktivnim alatima, učenici s invaliditetom dobivaju alternativne zadatke koji su zastarjeli i manje kognitivno izazovni, što dovodi do osjećaja segregacije unutar iste učionice.

Pitanja: U kojem trenutku tehnološki napredak prestaje biti "izjednačivač" i počinje postajati prepreka obrazovanju? Koje mjere škola može poduzeti kako bi pomogla učenicima? Koje mjere mogu poduzeti roditelji i zainteresirane strane kako bi se riješio ovaj scenarij?

Funded by the
European Union

101252453 — GET-IN (GETting persons with disabilities INcluded in civil society and democratic life)

Scenario 3: Bridging gender gaps in schools

Location: A small, rural secondary school in a mountainous region of Slovenia or Italy.

The Situation: The school is celebrating a new national project designed to encourage girls in rural areas to pursue high-level coding and robotics. They have opened a brand-new advanced programming and robotics lab located in the town's communal library because the school building itself is too old to handle the high-voltage electrical needs of the new equipment. It is actively encouraging the participation of boys and girls in computer sciences.

The Issue: A 15-year-old female student with a mobility disability and a chronic health condition—which causes severe physical fatigue—is the top student in her computer science class. However, she is effectively being "pushed out" of the flagship program due to a lack of intersectionality:

- **Transportation:** The only wheelchair-accessible van in the village is used to transport elderly residents to medical appointments in the morning. The club that used the lab meets immediately after school at the library, but there is no accessible transport available at that hour.
- **Gender gaps:** there is an unspoken expectation in the community that female students help with younger siblings or domestic chores immediately after school. While the boys in the class are encouraged to stay late at the lab, the school hasn't offered a hybrid or remote option for the coding projects that would allow this student to participate from home during episodes of fatigue or while managing her family's expectations.
- **Physical barrier:** The town library's lab is on the second floor. The building has a stair-lift, but it is frequently broken, and the mentor/lab leader (a volunteer from a local non-profit) hasn't been trained on how to use it or how to adapt the fast-paced, standing-room-only robotics sessions for a student who needs to sit or take breaks.

The Tension: The school is technically meeting its gender equality goals by having a lab in this format, and it is meeting its disability goals by having a stair-lift (even if it's broken). However, because they haven't looked at the gender-specific barriers (like domestic expectations and specialized transport timing), the one student who best represents the school academically is being left behind. What can be done to address the issues in the scenario? What are some possible solutions?

Scenarij 3: Premošćivanje rodni razlika u školama

Lokacija: Mala, ruralna srednja škola u planinskoj regiji Slovenije ili Italije.

Situacija: Škola slavi novi nacionalni projekt osmišljen kako bi potaknuo djevojke u ruralnim područjima da se bave programiranjem i robotikom na visokoj razini. Otvorili su potpuno novi laboratorij za napredno programiranje i robotiku smješten u gradskoj knjižnici jer je sama školska zgrada prestara da bi podnijela potrebe za visokonaponskom električnom energijom nove opreme. Aktivno potiče sudjelovanje dječaka i djevojčica u računalnim znanostima.

Problem: Petnaestogodišnja učenica s invaliditetom kretanja i kroničnim zdravstvenim stanjem - koje uzrokuje teški fizički umor - najbolja je učenica u svom razredu računalnih znanosti. Međutim, ona je zapravo "izgurana" iz vodećeg programa zbog nedostatka intersekcionalnosti:

- **Prijevoz:** Jedini kombi prilagođen invalidskim kolicima u selu koristi se za prijevoz starijih stanovnika na liječničke preglede ujutro. Klub koji je koristio laboratorij sastaje se odmah nakon škole u knjižnici, ali u to vrijeme nema pristupačnog prijevoza.
- **Rodne razlike:** u zajednici postoji neizrečeno očekivanje da učenice pomažu s mlađom braćom i sestrama ili kućanskim poslovima odmah nakon škole. Dok se dječake u razredu potiče da ostanu dulje u laboratoriju, škola nije ponudila hibridnu ili udaljenu opciju za projekte kodiranja koja bi ovoj učenici omogućila sudjelovanje od kuće tijekom epizoda umora ili dok se nosi s očekivanjima svoje obitelji.

Funded by the
European Union

101252453 — GET-IN (GETting persons with disabilities INcluded in civil society and democratic life)

- Fizička barijera: Laboratorij gradske knjižnice nalazi se na drugom katu. Zgrada ima stubišno dizalo, ali je često pokvareno, a mentor/voditelj laboratorija (volonter iz lokalne neprofitne organizacije) nije obučen kako ga koristiti ili kako prilagoditi brze sesije robotike s prostorom za stajanje za učenika koji treba sjediti ili praviti pauze.

Pitanja: Škola tehnički ispunjava svoje ciljeve rodne ravnopravnosti imajući laboratorij u ovom formatu, a ispunjava svoje ciljeve za osobe s invaliditetom imajući stubišno dizalo (čak i ako je pokvareno). Međutim, budući da nisu uzele u obzir rodno specifične prepreke (poput domaćih očekivanja i specijaliziranog vremena prijevoza), učenik koji najbolje predstavlja školu akademski zaostaje. Što se može učiniti kako bi se riješili problemi u scenariju? Koja su neka moguća rješenja?

Funded by the
European Union

101252453 — GET-IN (GETting persons with disabilities INcluded in civil society and democratic life)

Scenario 4: Barriers to employment

Location: An industrial region in **Serbia** or **Croatia**.

The Situation: A local vocational school is famous for its transition to work program, which places students in apprenticeships/internships with local factories and tech firms. A group of students with intellectual disabilities is enrolled in the program.

The Issue: Local businesses are hesitant to take these students as apprentices/interns. The student sin question are hearing impaired. The businesses cite health and safety regulations, claiming their insurance won't cover workers with disabilities on a factory floor. Instead of a professional apprenticeship/internship, the school offers these students a simulated workshop in the school basement, where they pack boxes for 4 hours a day.

The Tension: How do we bridge the gap between **inclusive education** and an **exclusive labour market**? Is simulated work a form of inclusion, or just a modern version of an institution? What could be adapted at the workplace to ensure access to employment? What incentives could be provided to businesses to encourage them to take on persons with disabilities?

Scenarij 4: Prepreke zapošljavanju

Lokacija: Industrijska regija u Srbiji ili Hrvatskoj.

Situacija: Lokalna strukovna škola poznata je po svom programu prijelaza na rad, koji smješta učenike na naukovanje/stažiranje u lokalne tvornice i tehnološke tvrtke. U program je upisana skupina učenika s intelektualnim teškoćama.

Problem: Lokalna poduzeća oklijevaju primiti ove učenike kao naučnike/stažiste. Učenici s oštećenjem sluha imaju problema s sluhom. Poduzeća se pozivaju na propise o zdravlju i sigurnosti, tvrdeći da njihovo osiguranje ne pokriva radnike s invaliditetom u tvornici. Umjesto profesionalnog naukovanja/stažiranja, škola tim učenicima nudi simuliranu radionicu u podrumu škole, gdje pakiraju kutije 4 sata dnevno.

Pitanja: Kako premostiti jaz između inkluzivnog obrazovanja i ekskluzivnog tržišta rada? Je li simulirani rad oblik inkluzije ili samo moderna verzija institucionalizacije? Što bi se moglo prilagoditi na radnom mjestu kako bi se osigurao pristup zapošljavanju? Koji bi se poticaji mogli pružiti poduzećima kako bi ih se potaknulo da zapošljavaju osobe s invaliditetom?

Scenario 5: The Support Staff Shortage

Location: A fast-growing suburban area in **Serbia** or a border region in the **EU**.

The Situation: The local primary school fully embraces the mainstreaming principle. They have accepted 15 children with diverse disabilities—ranging from Autism Spectrum Disorder to complex physical needs—into regular classrooms.

The Issue: The national government has provided the right to education, but the local budget cannot cover the costs. There is a massive shortage of trained teaching assistants (TAs). Currently, one TA is being shared between four classrooms. Teachers feel they are failing both their disabled and non-disabled students. Parents of non-disabled children are petitioning for specialized classrooms (effectively returning to segregated education), arguing that their children's education is suffering. Students with disabilities lack role models or authority figures who share their identity or are empathetic towards their needs, as there are no teachers or administrators with disabilities on staff (or experienced staff) to guide the school's inclusion policy.

The Tension: How can a community achieve true inclusion when the legal right exists but the human and financial resources do not? What measures could be taken in the community to assist students with disabilities, while also ensuring the integrity of education?

Scenarij 5: Nedostatak pomoćnog osoblja

Lokacija: Brzorastuće prigradsko područje u Srbiji ili pogranična regija u EU.

Situacija: Lokalna osnovna škola u potpunosti prihvaća načelo mainstreaminga. Primili su 15 djece s različitim invaliditetom – od poremećaja iz autističnog spektra do složenih fizičkih potreba – u redovne učionice.

Problem: Nacionalna vlada osigurala je pravo na obrazovanje, ali lokalni proračun ne može pokriti troškove. Postoji ogroman nedostatak obučених asistenata u nastavi (AN). Trenutno se jedan AN dijeli između četiri učionice. Učitelji smatraju da podbacuju i svoje učenike s invaliditetom i one bez invaliditeta. Roditelji djece bez invaliditeta podnose peticije za specijalizirane učionice (učinkovito se vraćajući segregiranom obrazovanju), tvrdeći da obrazovanje njihove djece pati. Učenicima s invaliditetom nedostaju uzori ili autoriteti koji dijele njihov identitet ili su empatični prema njihovim potrebama, jer nema učitelja ili administratora s invaliditetom u osoblju (ili iskusnog osoblja) koji bi vodili školsku politiku uključivanja.

Pitanja: Kako zajednica može postići istinsku inkluziju kada postoji zakonsko pravo, ali ne i ljudski i finansijski resursi? Koje bi se mjere mogle poduzeti u zajednici kako bi se pomoglo učenicima s invaliditetom, a istovremeno osigurao integritet obrazovanja?

Funded by the
European Union

101252453 — GET-IN (GETting persons with disabilities INcluded in civil society and democratic life)

DISCLAIMER: Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of udruga “ŽIR” – Život i radost, Udruga za djecu s teškoćama i osobama s invaliditetom (in English: Association “ŽIR” – Life and Joy, Association for children with disabilities and people with disabilities) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the EACEA. Neither the European Union nor the granting authority can be held responsible for them.

